

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31.07.1968, sp. zn. 4 To 232/68, ECLI:CZ:KSUL:1968:4.TO.232.1968.1

Číslo: 8/1969

Právní věta: Trest zákazu činnosti začíná zásadně právní mocí rozsudku. Doba, po níž odsouzený k tomuto trestu uložený zákaz nerespektuje, neprodlužuje dobu výkonu tohoto trestu. Tuto dobu prodlužuje pouze výkon nepodmíněného trestu odnětí svobody, pokud vedle něl byl uložen zákaz činnosti (§ 49 odst. 3 tr. zák.). Zákonné podmínky pro podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti podle § 61 odst. 3 tr. zák. nejsou splněny, nerespektoval-li odsouzený během výkonu tohoto trestu vyslovený zákaz. Porušování uloženého zákazu může podle okolností zakládat i trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 31.07.1968

Spisová značka: 4 To 232/68

Číslo rozhodnutí: 8

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí, Právní moc rozhodnutí, Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49

§ 171

§ 61

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Krajský soud v Ústí nad Labem zamítl podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. pro bezdůvodnost stížnost odsouzeného proti usnesení okresního soudu v Teplicích ze 4. července 1968 sp. zn. 5 T 408/66, jímž byla zamítnuta jeho žádost o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti hmotně odpovědného pracovníka v podnicích socialistického sektoru, uloženého na dobu dvou let.

Z odůvodnění:

Napadeným usnesením zamítl okresní soud návrh odsouzeného na podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, který byl obžalovanému uložen rozsudkem z 22. června 1966 ve spojení s usnesením krajského soudu v Ústí nad Labem z 25. srpna 1966. Okresní soud zamítl žádost s odůvodněním, že odsouzený po celou dobu po právní moci rozsudku uložený zákaz nerespektoval a vykonával i nadále práci, spojenou s hmotnou odpovědností v socoalisticém podnikání. Proto podle názoru okresního soudu nebylo dosud započato s výkonem uloženého trestu a nemohla tedy ani uplynout polovina doby, na kterou byl zákaz vysloven.

Proti usnesení podal odsouzený stížnost s poukazem na poučení, které obdržel od ministerstva spravedlnosti v tom smyslu, že po polovině doby uloženého zákazu může žádat o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu.

Krajský soud neshledal stížnost důvodnou. Není správný názor okresního soudu, že výkon trestu zákazu činnosti dosud nenastal a že tedy ani neuplynula polovina stanovené doby zákazu. Podle § 50 tr. zák. záleží trest zákazu činnosti v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce anebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení. Podle § 49 odst. 3 tr. zák. se do výkonu zákazu činnosti nezapočítává doba výkonu trestu odnětí svobody, je-li trest zákazu činnosti uložen vedle nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jiná ustanovení o způsobu výkonu trestu zákazu činnosti trestní zákon nemá. Také trestní řád nemá žádné ustanovení o způsobu výkonu trestu zákazu činnosti; v § 350 upravuje jen řízení o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Jednací řád pro okresní a krajské soudy z 25. února 1964 č. j. 215/64-L upravuje výkon zákazu činnosti v § 76 tak, že určuje, které orgány je třeba vyrozumět o vysloveném zákazu. Ustanovení § 76 odst. 3 jednacího řádu ve znění novely z 26. července 1965 č. j. 984/65-L ukládá, aby trest zákazu činnosti byl sledován způsobem tam uvedeným, byl-li uložen na dobu delší než jeden rok. Jednací řád v tomto ustanovení dále ukládá soudu, aby upozornil příslušný orgán nebo organizaci, jestliže zjistí, že odsouzený vykonává zakázanou činnost. Soud přitom uloží příslušné organizaci, aby mu bylo sděleno, jaká opatření byla učiněna k odstranění zjištěného nedostatku.

Z této zákonné úpravy a z ustanovení jednacího řádu tedy vyplývá, že pro výkon trestu zákazu činnosti je rozhodující jen obsah vysloveného zákazu a běh soudem stanovené doby, na kterou je zákaz vysloven, přičemž doba zákazu začíná právní mocí rozsudku. Doba, po kterou odsouzený zákaz nerespektuje, neprodlužuje dobu zákazu soudem stanovenou. Okolnost, že odsouzený soustavně porušuje vyslovený zákaz, má význam pro posouzení, zda takováto jeho činnost nenaplnuje znaky trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí ve smyslu § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.

Odůvodnění napadeného usnesení není tedy v souladu se zákonem. Přesto není stížnost odsouzeného důvodná. Předpokladem upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti je, že odsouzený v době výkonu trestu vzorným plněním svých povinností v zaměstnání nebo v povolání a způsobem života prokázal, že dalšího výkonu tohoto trestu není třeba, anebo jestliže soud přijme záruku nabídnutou společenskou organizací za dovršení nápravy odsouzeného (§ 61 odst. 3 tr. zák.). Tyto zákonné podmínky v daném případě splněny nejsou. Okresní soud správně zjistil, že odsouzený po právní mocí rozsudku vyslovený zákaz nerespektoval a podle zprávy podniku Restaurace v Ú. při nástupu práce u tohoto podniku vyslovený zákaz zatajil. Nelze tedy o něm tvrdit, že v době výkonu trestu vzorně plnil své povinnosti a vedl takový život, ze kterého by se dalo usuzovat, že dalšího výkonu trestu není třeba.

Proto byla žádost odsouzeného právem zamítnuta a stížnost nemohla mít úspěch.